EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 1.10.2026
COM(2026) 515 final

2026/0292 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende de verlenging van de toepassingsperiode van de facultatieve verleggingsregeling voor leveringen van bepaalde fraudegevoelige goederen en diensten en van het snellereactiemechanisme tegen btw-fraude

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Dit voorstel voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna "de btw-richtlijn" genoemd) strekt tot verlenging 1) van de mogelijkheid die de lidstaten hebben de verleggingsregeling toe te passen om bestaande fraude met leveringen van goederen en diensten te bestrijden, zoals bepaald in artikel 199 bis, lid 1, van de btw-richtlijn, en 2) van de mogelijkheid gebruik te maken van het snellereactiemechanisme, zoals bepaald in artikel 199 ter van de btw-richtlijn, om fraude te bestrijden door de toepassing van de verleggingsregeling in zeer specifieke gevallen.

Krachtens artikel 193 van de btw-richtlijn is de belastingplichtige die goederen levert of diensten verricht, in de regel de persoon die tot voldoening van de btw is gehouden. In afwijking kan op grond van de verleggingsregeling worden toegestaan dat de ontvanger als de tot voldoening van de btw gehouden persoon wordt aangewezen. In het kader van deze verleggingsregeling wordt de btw niet door de leverancier, maar door de afnemer (een belastingplichtige) in zijn btw-aangifte in rekening gebracht. Deze btw kan vervolgens in dezelfde btw-aangifte worden afgetrokken, zodat, voor zover deze persoon een volledig recht op aftrek heeft, het resultaat voor de afnemer neutraal is.

De verleggingsregeling wordt gebruikt om fraude en met name intracommunautaire ploffraude te bestrijden. Deze vorm van fraude komt voor wanneer een handelaar goederen, die vanuit een andere lidstaat zijn verzonden of vervoerd, door middel van een van de btw vrijgestelde levering verwerft en nadien doorverkoopt, waarbij hij zijn afnemer btw in rekening brengt. Nadat een dergelijke handelaar de btw van zijn afnemer heeft ontvangen, verdwijnt hij voordat hij het verschuldigde bedrag aan de belastingautoriteiten afdraagt. Tegelijkertijd kan de afnemer, die te goeder trouw handelt, de door hem aan zijn leverancier betaalde btw normaal gesproken aftrekken via zijn btw-aangifte.

De verleggingsregeling is gebaseerd op artikel 199 bis van de btw-richtlijn en biedt de lidstaten de mogelijkheid om ploffraude te bestrijden op de vooraf bepaalde gevoelige gebieden waar dat doorgaans op hun grondgebied plaatsvindt. De lidstaten kunnen kiezen of ze artikel 199 bis wel of niet toepassen. Zodra leveranciers verplicht zijn gebruik te maken van de verleggingsregeling voor dergelijke binnenlandse leveringen, mogen zij geen btw in rekening brengen op hun factuur. Zij zullen het btw-bedrag dus niet van hun afnemer ontvangen, zodat dergelijke handelaars niet kunnen verdwijnen met het bedrag van de ontvangen btw. Het snellereactiemechanisme van artikel 199 ter van de btw-richtlijn is een uitzonderingsmaatregel op grond waarvan de lidstaten snel een tijdelijke verleggingsregeling in gevallen van dwingende urgentie kunnen invoeren voor leveringen van goederen en diensten in sectoren waarin er plots op grote schaal fraude wordt gepleegd, en die niet in artikel 199 bis van de btw-richtlijn zijn vermeld. Deze procedure is uitzonderlijk en uiterst snel omdat de Commissie binnen een maand ofwel een negatief advies moet uitbrengen, ofwel schriftelijk aan de betrokken lidstaat moet bevestigen dat ze geen bezwaar maakt tegen de maatregel. De lidstaat kan de bijzondere maatregel voor het snellereactiemechanisme vaststellen vanaf de datum van ontvangst van deze bevestiging. Met behulp van dit mechanisme kunnen de lidstaten de periode overbruggen die nodig is om een normale derogatie op grond van artikel 395 van de btw-richtlijn te krijgen, wat tot zes maanden in

beslag kan nemen. Een dergelijke derogatie vereist een voorstel van de Commissie en unanieme goedkeuring door de Raad.

Artikel 199 bis van de btw-richtlijn is ingevoerd[1] voor de periode van 2010 tot en met 30 juni 2015 en is voor het eerst met wijzigingen verlengd[2] tot en met 31 december 2018. Artikel 199 ter van de btw-richtlijn is ingevoerd[3] voor de periode van 2013 tot en met 31 december 2018. Beide artikelen 199 bis en 199 ter van de btw-richtlijn zijn vervolgens verlengd[4] tot en met 30 juni 2022 om te kunnen samenvallen met de oorspronkelijk geplande datum waarop het zogenoemde "definitieve btw-stelsel" (een eenvoudiger, fraudebestendig stelsel voor de handel in goederen binnen de Unie) in werking zou treden[5]. Aangezien de onderhandelingen over dat definitieve stelsel op die oorspronkelijke datum nog liepen, en in het licht van een eerder verslag van de Commissie over de gevolgen van die artikelen[6], zijn de maatregelen nogmaals verlengd tot en met 31 december 2026[7]. De onderhandelingen hebben echter niet tot een akkoord geleid en uiteindelijk heeft de Commissie haar voorstellen in het kader van haar werkprogramma 2025 ingetrokken[8].

Ondertussen heeft de Commissie, in overeenstemming met het belastingactieplan[9], een btw-moderniseringspakket ontwikkeld, rekening houdend met de kansen die digitale technologieën bieden in het kader van "btw in het digitale tijdperk" (ViDA). Dat pakket, dat de Raad op 11 maart 2025 heeft aangenomen[10], bestaat uit drie verschillende delen,

---

1 Richtlijn 2010/23/EU van de Raad van 16 maart 2010 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, wat betreft een facultatieve en tijdelijke toepassing van de verleggingsregeling voor leveringen van bepaalde fraudegevoelige diensten (PB L 72 van 20.3.2010, blz. 1).

2 Richtlijn 2013/43/EU van de Raad van 22 juli 2013 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft een facultatieve en tijdelijke toepassing van de verleggingsregeling voor leveringen van bepaalde fraudegevoelige goederen en diensten (PB L 201 van 26.7.2013, blz. 4).

3 Richtlijn 2013/42/EU van de Raad van 22 juli 2013 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft een snellereactiemechanisme tegen btw-fraude (PB L 201 van 26.7.2013, blz. 1).

4 Richtlijn (EU) 2018/1695 van de Raad van 6 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de toepassing van de facultatieve verleggingsregeling voor leveringen van bepaalde fraudegevoelige goederen en diensten en van het snellereactiemechanisme tegen btw-fraude (PB L 282 van 12.11.2018, blz. 5).

5 Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft harmonisering en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel en tot invoering van het definitieve stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten (COM(2017) 569 final);
voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de invoering van de nadere technische maatregelen voor de werking van het definitieve btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten (COM(2018) 329 final).

6 Verslag van de Commissie van 8 maart 2018 aan de Raad en het Europees Parlement over de effecten van de artikelen 199 bis en 199 ter van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad op de fraudebestrijding (COM(2018) 118 final).

7 Richtlijn (EU) 2022/890 van de Raad van 3 juni 2022 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende de verlenging van de toepassingsperiode van de facultatieve verleggingsregeling voor leveringen van bepaalde fraudegevoelige goederen en diensten en van het snellereactiemechanisme tegen btw-fraude (PB L 155 van 8.6.2022, blz. 1).

8 Mededeling van de Commissie van 11 februari 2025 aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's — Werkprogramma van de Commissie 2025 (COM(2025) 45 final).

9 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad – Actieplan voor billijke en eenvoudige belastingheffing ter ondersteuning van de herstelstrategie (COM(2020) 312 final).

10 Zie: goedkeuring van het pakket btw in het digitale tijdperk – Belastingen en douane-unie.

waaronder de zogenaamde digitale rapportagevereisten (DRR's). Krachtens die DRR's zal voor grensoverschrijdende handelingen in de EU met betrekking tot zowel goederen als diensten uiterlijk juli 2030 bijna realtime digitale rapportage door belastingplichtigen vereist zijn, samen met het verplichte gebruik van gestructureerde elektronische facturen in een standaard EU-formaat. Dat zal worden gecombineerd met bestaande of nog te ontwikkelen nationale verplichtingen van de lidstaten om handelingen in realtime digitaal te rapporteren (die uiterlijk 1 januari 2035 in overeenstemming moeten zijn met de EU-normen). Vervolgens zullen de belastingautoriteiten vanaf juli 2030 toegang hebben tot op handelingen gebaseerde informatie, waaronder bankgegevens, via het zogenaamde centrale VIES, een nieuwe en gecentraliseerde hub voor grensoverschrijdende onlinerapportage en de identificatie van belastingplichtigen. Zo zullen de lidstaten de strijd tegen fraude, en in het bijzonder intracommunautaire ploffraude, kunnen opvoeren. Tegelijkertijd biedt het pakket de lidstaten de mogelijkheid om al vanaf 2025 binnenlandse e-factureringsverplichtingen in te voeren, eventueel in combinatie met een rapportageverplichting, zodat hetzelfde niveau van informatie beschikbaar is als voor binnenlandse leveringen.

Totdat een dergelijk stelsel vanaf 1 juli 2030 van kracht wordt, is het redelijk en verstandig om de artikelen 199 bis en 199 ter van de btw-richtlijn te verlengen om de maatregelen – ook al wijken ze af van de algemene btw-beginselen – te handhaven.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Zoals uiteengezet, is het tijdschema voor de verlenging van de artikelen 199 bis en 199 ter van de btw-richtlijn in overeenstemming met de inwerkingtreding van de DRR's als onderdeel van het pakket btw in het digitale tijdperk.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

De verleggingsregeling in artikel 199 bis van de btw-richtlijn heeft onder meer betrekking op de EU-handel in broeikasgasemissierechten (EU-emissiehandelssysteem (ETS)). Gezien de bedragen die op het spel staan, is het essentieel dat het ETS verder wordt beschermd tegen btw-fraude, vooral in het licht van de uitbreiding tot het zogenaamde ETS2-systeem.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag voor deze richtlijn tot wijziging van de btw-richtlijn is artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Aangezien het voorstel de toepassing van een aantal bepalingen van de btw-richtlijn verlengt, is een wijziging van de btw-richtlijn nodig.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Overeenkomstig het in artikel 5, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel mag slechts op het niveau van de Unie worden opgetreden wanneer de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Unie kunnen worden bereikt.

Het doel, namelijk fraude bestrijden door de toepassing van de verleggingsregeling en door de mogelijkheid om het snellereactiemechanisme in te zetten tegen plotse en grootschalige fraude, kan het best worden verwezenlijkt op het niveau van de Unie en vindt zijn specifieke

rechtsgrond in de btw-richtlijn. De verlenging van deze maatregelen vereist daarom een wijziging van de btw-richtlijn.

- **Evenredigheid**

Gelet op het facultatieve en tijdelijke karakter van de verlengde maatregelen staat het voorstel in verhouding tot het nagestreefde doel, namelijk de fraude bij bepaalde leveringen van goederen en diensten bestrijden en de lidstaten helpen plotse en grootschalige fraude aan te pakken.

- **Keuze van het instrument**

Er is gekozen voor een richtlijn tot wijziging van de btw-richtlijn.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie/geschiktheidscontrole van bestaande wetgeving**

Ten tijde van de tweede verlenging heeft de Commissie een verslag ingediend over de werking en de effecten van de verleggingsregeling met betrekking tot de artikelen 199 bis en 199 ter van de btw-richtlijn[11], en geconcludeerd dat de maatregelen in die artikelen nuttig waren voor de fraudebestrijding.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Voor de verlenging is op 6 maart 2026 een vragenlijst verzonden om het huidige gebruik van de verleggingsregeling te beoordelen en om te vragen of het op basis van de ervaring op nationaal niveau nuttig zou zijn de verleggingsregeling en het snellereactiemechanisme met nog een beperkte periode te verlengen. Alle lidstaten hebben de vragenlijst ingevuld.

Uit de antwoorden blijkt dat alle lidstaten behalve Malta de verleggingsregeling toepassen met betrekking tot minstens één categorie van artikel 199 bis van de btw-richtlijn. 22 lidstaten passen de verleggingsregeling toe op het ETS, dat daarmee de meest gebruikte categorie is. Verder wordt de verleggingsregeling in afnemende volgorde toegepast op de categorieën mobiele telefoons (15 lidstaten), andere eenheden om aan de richtlijn inzake de handel in emissierechten te voldoen (14 lidstaten), spelconsoles, tablet-pc's en laptops (14 lidstaten), geïntegreerde schakelingen (12 lidstaten), levering van gas en elektriciteit aan een belastingplichtige wederverkoper (12 lidstaten), ruwe en halfafgewerkte metalen (12 lidstaten), gas- en elektriciteitscertificaten (10 lidstaten), granen en industriële gewassen (6 lidstaten) en telecommunicatiediensten (5 lidstaten).

24 lidstaten hebben verklaard dat de verleggingsregeling, zoals die in hun land wordt toegepast, haar nut bewezen heeft bij de bestrijding van fraude.

Hoewel ze het snellereactiemechanisme nog nooit hebben toegepast, waren 18 lidstaten van mening dat het nuttig zou zijn om dat in dezelfde of licht gewijzigde vorm te behouden.

[11] Verslag van de Commissie van 8 maart 2018 aan de Raad en het Europees Parlement over de effecten van de artikelen 199 bis en 199 ter van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad op de fraudebestrijding (COM(2018) 118 final).

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Los van het werk van de Commissie op dit gebied heeft de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement (EPRS) op 22 juni 2026 een uitgebreid onderzoek gepubliceerd over de uitvoering, het effect, de doeltreffendheid en de toekomstige relevantie van de btw-verleggingsregeling in de EU[12]. In dat extern onderzoek wordt aanbevolen de artikelen 199 bis en 199 ter ook na 2026 te handhaven, vooral tijdens de overstap op het ViDA-kader en bredere digitale btw-controles. Ook wordt in het onderzoek benadrukt dat het voortgezette gebruik van de verleggingsregeling regelmatig moet worden geëvalueerd, dat het frauderisico en de evenredigheid moeten worden aangetoond en dat die maatregelen deel moeten uitmaken van een breder en steeds digitaler EU-kader voor btw-fraudebestrijding.

Dit voorstel tot verlenging van de artikelen 199 bis en 199 ter van de btw-richtlijn is dus grotendeels in overeenstemming met de bevindingen en aanbevelingen van het onderzoek van de EPRS.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Aangezien met dit voorstel bestrijdingsmaatregelen tegen btw-fraude verlengd worden, zal het geen negatieve gevolgen hebben voor de begroting van de Unie.

[12] Zie de uitvoering en het effect van de btw-verleggingsregeling in de EU.

2026/0292 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende de verlenging van de toepassingsperiode van de facultatieve verleggingsregeling voor leveringen van bepaalde fraudegevoelige goederen en diensten en van het snellereactiemechanisme tegen btw-fraude

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement[1],

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité[2],

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Richtlijn 2006/112/EG van de Raad[3] wordt bepaald dat lidstaten desgewenst gebruik kunnen maken van de verleggingsregeling voor de betaling van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) op leveringen van vooraf bepaalde fraudegevoelige goederen en diensten, met name in het geval van intracommunautaire ploffraude. De verleggingsregeling biedt de lidstaten de mogelijkheid om de afnemer van goederen of diensten aan te wijzen als de persoon die tot voldoening van de btw is gehouden. De richtlijn voorziet ook in het snellereactiemechanisme dat de lidstaten onder bepaalde strikte voorwaarden een snellere procedure voor de invoering van de verleggingsregeling in andere categorieën biedt, hetgeen resulteert in een adequater en doeltreffender antwoord op plotse en grootschalige fraude. De toepassingsperiode van beide mechanismen vervalt op 31 december 2026.

(2) Op 11 maart 2025 heeft de Raad Richtlijn (EU) 2025/516[4] vastgesteld, die onder andere digitale rapportagevereisten (DRR's) bevat voor grensoverschrijdende leveringen van goederen en diensten binnen de Unie tussen belastingplichtigen. De lidstaten moeten de nationale maatregelen tot omzetting van die DRR's toepassen vanaf 1 juli 2030. De DRR's omvatten het gebruik van een verplicht elektronisch systeem, waaronder e-facturering voor grensoverschrijdende handelingen tussen

---

1 PB C van , blz. .

2 PB C van , blz. .

3 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

4 Richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad van 11 maart 2025 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale tijdperk (PB L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj).

ondernemingen, bijna realtimerapportage en geautomatiseerde data-overdracht, en maken bijvoorbeeld kruisverwijzingen van gerapporteerde data op handelingsniveau mogelijk. Ze moeten aanzienlijk helpen bij de bestrijding van intracommunautaire ploffraude.

(3) Op 6 februari 2026 heeft de Commissie de lidstaten een vragenlijst toegezonden over hun gebruik van de verleggingsregeling en hun standpunten over de werking en het nut van die regeling en het snellereactiemechanisme als fraudebestrijdingsinstrument. Uit de antwoorden blijkt dat bijna alle lidstaten de verleggingsregeling toepassen op minstens één soort goederen of diensten, met de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten als meest gebruikte categorie. Voorts verklaarden de meeste lidstaten dat de verleggingsregeling, zoals die op hun grondgebied wordt toegepast, haar nut heeft bewezen bij de bestrijding van fraude en achtten ze het nuttig de toepassingsdatum te verlengen. Ze waren ook van mening dat het snellereactiemechanisme – hoewel het nog moet worden toegepast – nuttig is als afschrikmiddel, aangezien de Commissie daar bij plotse en grootschalige btw-fraude zeer snel mee kan reageren.

(4) De verleggingsregeling en het snellereactiemechanisme zijn nuttig geweest als tijdelijke en gerichte maatregelen en het vervallen ervan zou de lidstaten efficiënte instrumenten ontnemen om fraude te bestrijden. De toepassingsperiode van de verleggingsregeling en het snellereactiemechanisme moet daarom met nog een beperkte periode worden verlengd, zodat de lidstaten de grensoverschrijdende DRR's van Richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad kunnen invoeren en binnenlandse regels voor e-facturering kunnen invoeren of aanpassen.

(5) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het behoud van efficiënte instrumenten om fraude te bestrijden, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar vanwege de effecten van het optreden beter op het niveau van de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.

(6) De verlenging zal geen negatieve gevolgen hebben voor de eigen middelen van de Unie uit de btw.

(7) Richtlijn 2006/112/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) in artikel 199 bis, lid 1, wordt de aanhef vervangen door:

"Tot en met 30 juni 2030 kunnen de lidstaten bepalen dat de btw moet worden voldaan door de belastingplichtige voor wie de volgende goederenleveringen of diensten worden verricht:";

(2) in artikel 199 ter wordt lid 6 vervangen door:

"6. De bijzondere maatregel voor het snellereactiemechanisme als bepaald in lid 1 is van toepassing tot en met 30 juni 2030.".

Artikel 2

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter